

Het wonen op een recreatiepark is voor veel mensen een uitkomst of een welbewuste keuze. De mogelijkheden zijn er altijd geweest en in het verleden is dit nooit een probleem geweest voor de grooteigenaren van de parken. Zij hadden hierdoor een welkom vast inkomen van de “permanente gasten”.

Veel mensen die op een recreatiepark wonen, zijn daar terechtgekomen na een scheiding of andere nare omstandigheden, waarbij er geen andere haalbare oplossing was dan “tijdelijk” op een park te verblijven. Daarbij zijn veel mensen die een recreatiewoning als 2^e huisje hadden, deze na het pensioen of na het overlijden van de partner permanent gaan bewonen, ideaal voor de oudere mens. Gelijkvloers, alles bij de hand, vrijheid en lekker in de natuur, dus rust.

De economie is de laatste 5 jaar zeer veranderd en zeker na de coronatijd. Veel van onze recreatieparken worden opgekocht door grote investeerders, veelal buitenlandse bedrijven.

Al jaren is de regering bezig om het verblijf op een recreatiepark te legaliseren, omdat veel mensen ook wel ergens anders willen wonen, maar er is door de krappe woningmarkt geen plek. Daarbij zijn de huizenprijzen zo opgelopen dat je met de verkoop van je recreatiewoning niet meer een redelijke huis of appartement kunt kopen.

Maar het belangrijkste is toch wel dat de mensen die op een recreatiepark wonen de huizenmarkt niet verder willen belasten en liever zien dat jonge mensen een kans krijgen op de woningmarkt.

Nu kunnen we via de instructieregel reageren op voorstel van Mona Keijzer. Via veel omwegen werd mij dit bekend. Het is voor veel mensen niet bekend dat zij mogen/kunnen reageren, want de meeste mensen die op een recreatiepark wonen zijn niet zo mondig of op leeftijd.

Zelf woon ik met veel plezier op een recreatiepark in Hollandsche Rading waar je 365 dagen mag verblijven. De grond en het huisje zijn in particulier bezit van alle kaveleigenaren. Het park wordt beheerd door een BV die de mensen op het park vaak bestookt en dreigt met afzetting van het park. Toch voelen we ons nu zeer gesterkt door het voorstel van Mona Keijzer en is de Gemeente De Bilt, waar ons park onder valt, geenszins van plan om te handhaven, ondanks vele verzoeken van de beheerder/grooteigenaar. Er wonen hier mensen die al meer dan 30 jaar het hele jaar op het park verblijven, oftewel wonen. Hier is door vorige eigenaren nooit moeilijk over gedaan.

Er is voor de eigenaar van de infrastructuur van ons park (wegen, parkeerplaatsen, dierenweide en gas en afvalplaats) geen enkele reden of ander verdienmodel om ons tegen te houden om het hele jaar op het park te wonen.

- wij verzorgen ons perceel goed en zijn er trots op
- wij betalen parkkosten voor het onderhoud van het park
- Als wij het hele jaar op het park zijn, maakt dat voor de hoogte van de parkkosten niets uit.
- wij zijn bereid extra afvalkosten te betalen als dat een probleem is
- ons park is absoluut geen vitaal park, er zijn geen voorzieningen, er wordt niet verhuurd
- 85 % van de eigenaren verblijft er het hele jaar en 70% hiervan is ouder dan 50 jaar

Het zou voor alle mensen op het park heel fijn zijn als er meer duidelijkheid zou komen over het permanent wonen. Veel mensen leven in angst voor het beheer omdat zij bang zijn dat zij van het park gezet worden als ze tegen het beheer ingaan. Ze houden hun mond en leven zoveel mogelijk onder de radar. Dit is natuurlijk niet goed en zeker voor de oudere en de zwakkere mensen zou het een verademing zijn als zij hierover geen stress meer hebben en zij hier kunnen blijven en zich veilig en niet meer bedreigd voelen.